

regimentu". Pa naša dva zaljubljence imata sila dobre počutke; posebno pa nos in ušesa, kajti hitro sta slutila nevarnost in Jagrova Lenka je Anzika prav dobro skrila. „Polica“ pa sta bila prebedasta in nista vedla hišne preiskave napraviti, ker gotovo bi bila Anzeka našla. Kako pa si mislite, dragi bralci, da je neki naš Hanzek v farovž prišel? Jaz mislim, da prav po lisičje, kajti dobro jo je moral zviti. Preljubi mi „Štajerc“, Anzek je že baje obljubil, da nas bode tožil, če ga bodo dali natisnuti v „Štajercu“. Kako bi se moglo to zgoditi, ker sedem prič priseže, da je to res, ker smo to stvar opazovali. Toraj Anzek le hitro toži, da bodo tvojo pobožnost na dan spravili. Vi pa, č. g. župnik, priskrbite si „hornista“, da bode vsak večer „reter“ zaplozel, da bode mežnarček vedel, kedaj mu je čas v postelj. Zatorej g. župnik skrbite na red v farovžu in brigajte se raje manj za politiko. Lena pa budi enkrat v življenju pametna, drugače ti bodo bolj okroglo zagoditi.

Vse je tih vse že spi
Lenika še pa bedi
Mežnarja se veseli.
Če ravno je blizu polnoči.

Iz Nove cerkve blizu Celja. (Prostovoljna požarna bramba.) Dragi „Štajerc“! Naznanim Ti, da se klerikalci in narodnjaki tukajšni zopet prizpravljajo, da grejo „kozle“ streljati. Ustanoviti hočojo nameč „prostovoljno požarno brambo“ z „slovensko komando“. Ti cerkovski očetje se hočojo bratiti z žalskimi, in sploh z vsemi v Savinjski dolini obstoječimi požarnimi brambami. Onim na ljubo, sebi pa v veliko škodo hočojo Novocerkovski očetje imeti slovenski „fajferčki“, ker so jim žalčeni obljubili par sodčkov piva pri otvoritvi in so jim tudi obljubili, da pride na tisoče Savinjskih brambovcev k slavnosti otvoritve. Smešno! Ali premore celo savinjska dolina tisoč požarnih brambovcev? Ali Vas je tistih par sodčkov pive tako daleč zmotilo? Ali upati iz bele Ljubljane velikih podpor? Torej vse tujim Savinčanom in Ljubljancanom na čast in na ljubo, tistim, ki Vam še niso nikdar ničesar koristili. Ali se še veste spominjati leta 1887? Ali so Vam takrat Savinčani in Ljubljancani pomagali? Ne! Temveč vrele sosedne Vojniške in Celjska požarna bramba. Le-te so se trudile, ko je bila cela vas, ja cela fara v nevarnosti, trudili so se da so ohranili cerkev, farovž, šolo in občinsko hišo, ker ako bi bilo še to zgorelo, bi še bili večji reweži. Sedaj pa z nogami teptate lepa darila, katera vam obejajo Vojnčani, Dobrčani, Vitančani in Celjani. Gotovo Vam ne obetajo le par sodčkov piva, temveč lepe svote denarja, brizgalnico i. t. d. In ne le od teh, temveč tudi od drugih krajev kakor n. pr. iz Gradca bi dobili podpore. Ali kaj pomaga, ker se bojite da bi Vam nemški denar ţepe raztrgal. Ščim bodo pa ţpricali? Ali si bodo bezgovne ţpricance napravili? Oh kako dobre, pridne in zlate so bile sosedne požarne brambe leta 1887., sedaj pa jim hočete to sramoto delati. Gospod „stotnik“ pa si misli, meni je itak vse eno, se učim nemške ali slovenske komande, ker še dosedaj sploh nobene ni znal. Kakšne družnike pa kaj imate? Haha, same kozje pastirčke, veliko takih ki si more stolec pristaviti da kozi pod rep povoha. Znano mi je tudi da je v tem kraju mnogo vrlih mož in fantov, kateri so se v daljnih mestih učili nemške komande pri vojakih, katerim velja vas čast. Ali tistih ne bodo imeli kot družnike ker ti se ne bodo na novo učili vaše prisiljene komande. G. stotnik pa pazi, da pri vajah ne boš rekel namesto — „pol obrata“ na levo“ „tuchot“! Veseli pa me tudi, ko sem slišal da vam vaša korajža in vaša srca v hlače silijo, ker ne morete z vašo neumnostjo naprej. Torej napredni možje, stopite jim na rep. Počažite, da ste vi taisti ki znate pravo nemško komando, katero ste se pri vojakih učili, in da le vi ste sposobni za ta posel.

Novocerkovski rojak v daljnem kraju. Iz Zibice. Dolgo smo molčali, ali zdaj ne bodo več; mi stopimo na noge. Žalostno je to za našo lepo Zibisko dolinico, da imamo še zmiraj toliko nevednih ljudi, ki zmiraj tebe, dragi nam „Štajerc“ obrekajo, ker nam vedno toliko dobrega za naš kmetski stan doprineseš. Bili je neki klerikalec, pa tudi tkalec, po domače

Tomaž Mestinšek. Nesel je enemu posestniku platno domu. Dobil je svoje zaslужeno plačilo in povrh še za „tringelt“ eni veliki klob krnha, tako velik ko mlinško kolo. Pa to mu še ni bilo zadost. Jezil se je, zakaj ni dobil tri hlebe; zato je začel ţinfati črez tebe, ljubi Štajerc. Rskel je da bi le vrezale gromske strele tri v Štajerjevo tiskarno. Pa vemo da ti dragi nam „Štajerc“ mu nisi kriv da ni on dobil krohe tri. Dragi mi tkalec, ko bi bil ti „Štajerc“ naročnik, bi gotovo imel dosti dela pa tudi jela. Pa ker si na klerikalno stran, pa ti mi „Štajercijanci“ ne moremo pomagat. Na klerikalce se ne bodeš dolgo naslanjal, ker jih je v Zibiki že prav malo in smo jim že zelo oči izbrisali. Kajti mi le napredujemo za našega Štajerca.

Možje iz Zibike.

Iz Kalobja. Dragi „Štajerc“. En pol ali skoraj celo leto je bil mir v naši fari in pri našem župniku Kostanjevcu, da ni čez tebe hrustal. Ali zdaj mu je zopet prišla neka muha v glavo. Ravno na sv. Jožefa dan mu je od sv. Jožefa pridige zmanjkalo ker mu je bil sv. Jožef v Celje ušel na božji pot. Zatoraj je pa začel od tebe, dragi Štajerc govoriti, tako lepo in milo, da kdor je slišal, je vsakemu srce od veselja klepetalo, nameč, da „kdor Štajerc bere tisti ni vreden nič, in tudi ne bo srečen, in katera hisa ima Štajerca tista ne bo nikdar srečna, ker take slabe časnike ima.“ Pa dragi „Štajerc“ ti ne delaš slabih časnikov, temveč duhovniki sami, naj se pa tako zadržijo, kakor je Kristus učil; zdaj se pa tako zadržijo, kakor kuharice učijo. Ker kamor gre župnik, tja gre kuharica. Zato pa dragi Štajerc vzemi ti v roke močno metilo in jo pošlij našemu župniku in njegovi kuharici, naj prej pred svojim pragom pometata svoje stare smeti, potem še le naj gresta po fari da tam ker Štajerca berejo pometata. Tudi naj mežnarja kupijo omelo, da bo iz oltarjev pajčevino spravil, ker so se že začeli svetniki sločiti od prahu, da namesto ko bi proti nebesom gledali, pa jim že glave doli v sijo, ker jih pajčevina dol vleče. In pa naj mežnarja doma ima, da ne bo po cele noči okoli hodil zdaj v poštrem času in pri kopacih piskal in plessal, zjutraj pa tak hodi ko bi iz grmovja ušel. Zato pa, dragi župnik, poglejte na svoje prej, potem govorite čez druge. Dosti za danes, ako ne bo poboljška, še bo pa več.

Več faranov.

Polenšak. Mi opozarjam občinski urad polenški, kjer je največje klerikalno gnezdo, da naj da popraviti občinsko cesto od Slomov proti Polenšaku, da ne bodo vozovi v nedeljah do osi v blatu obtičali. Drugače se bomo c. kr. oblasti pritožili. Naj se občinski možje malo več za obč. naloge brigajo, pa bodo ceste lepše. Prihodnji več!

Napredni možje.

Sv. Barbara v Halozah. Na popravek, g. župnika Vugrina v št. 10. l. lista z dne 10. marca 1908 objavljamo sledeče: Vse trditve župnika so docela izmišljene; poprej je trdil, da so bili postavno izvoljeni crk. klučarji, sedaj že trdi, da se je vršila po cerkvenem pravu volitev; v cerkvenem poslovniku kaže, da se mora volitev vršiti na željo faranov in da se more pri tem ozirati na bližino cerkve; pri nas pa se ni oziralo pri tem na eno ali drugo, pač pa na listek, katerega je imel župnik, kjer je bilo zapisano, kateri se morajo voliti. Zaman si prizadevaš, g. Vogrin, da bi opral ta madež iz sebe! Mi za gotovo znamo, da se je ravno na Zavrhah vršila volitva se crk. klučarja na isti način, samo ne v šoli kakor je bil g. dekan oznanil, kjer so potem farani zbrani čakali, temveč v dekanijskem poslopju, kjer pa ni bilo volilcev za očjo volitev; ko je po dolgem čakanju šel B. Ivan prašil g. dekanu, zakaj se ne vrši volitev, je dobil odgovor, da je že volitev končana brez volilcev „po cerkvenem pravu“. Gliha v krovu ţtriba! G. Vogrin, ne mislite da se mi farani Vas bojimo radi Vaših „popravkov“; mi pri svoji trditvi ostanemo in mislimo, da smo mi že Vaših „popravkov“ siti! Znamo še veliko več od ženitovajnskih Vaših posetov, in pri tem se Vam bojo lasje ježili na Vaši glavi.

Več volilcev od lani.

Iz Št. Jurija ob juž. žel. Dragi mi „Štajerc“. Tukajšni klerikalci te posebno grdo gledajo, zato ker jim vse odkrito poveč in črno vest izprašaš. Zato te pa mi z toliko večjim navdušen-

vizivati t njem beremo. Naročil bi se ga marsikeden ter imaj pa se boji kaplana Nandina in rudečelit veliko za župnika Valenteka, ker tema dvema vedno davniki pismosno vse pove in pokaže. Naš kaplan klerik je vse kar je „Štajerc“ pisal, vtaknil v ţepiružbi. Sedaj se mu grozno mudi mlekarino ustavljivite In zakaj pa to? To samo zato ker imaslike, drobno dojuco s „gršnim“ dojilom do Sv. Rozalijo bojda v Lokarjih, da bi potem na „lifral“ na vse štiri strani sveta. V kras pa upa dobiti še več mleka okoli Sv. Rozalije. In to še tudi ni vse. Kaplan Nandek in župnik pa še neki Raocsi kateri v posojilnici „ta Spol bukve piše“ so se zmislili nekaj še bolj podete, o štnega, z jaci hočeo barantati. Marsikeden jezd bode temu dopisu smejal, pa resnica je. Naček gre bodo ti trije jajčji baroni svoje jajce na gove nag na Dunaj poslali; če niso skoloburjene, teda trati že vse pridobljeno in ljudje božji jajce vkuče, — „lifral“ jih bomo v Fiumo in na Dičje svoje. Takajšni konsum stoji prav slab; udov vsak maj in ne bode dolgo, ko mu bodo z „domine pace“ konsum imata mrzle tace, bi se pa pa to ne zgordilo, ač začeli grozno. Da, loviti ti trije jajčji baroni, s tem da bodo vrgamo novili mlekarino in transportijo z jajci. Pri tlače se seveda mora biti župnik načelnik in kapuzen Nande podnačelnik. Dobili so pred kratkim, v koga kranjskega organizatorja propalih kaca, ti kmov, da je začel spet kmetske farbat in pladenje. Ker se bojijo da bi prejšni udi mogli prilezati in plačevati jih hočeo več načeliti, da bi župnik se držal Mehkužu ne bilo treba toliko plačevati oomladjan pač „štima“ z Hrvati ki pravijo: „boljša izabljena nego ništa“, bolje nekaj nego nič. Ti gospod vzame jajčji baroni misijo da smo mi kmetje resti v tvo prokleti zarukani, da bi se jim pustili zapet gre voditi. Pred osmimi leti so rekli da se bodenči tam s „profitom“ delili. In kedo se sedaj deli... Zarjeti ţika s „profitom“? nihče drugi kot kmetje ki ki vodijo ta konsum. V konsumu pijejo in tiči bojejo vse kar jim aploh v roke pride, sir, šadan, lafige, kruh itd., to pa vse na račun konusko sponzatorej ne ostane za kmeta nič; vse kar gre bode povrat mora veliko dražje plačevat. Mi jim gre odreševanje privaščimo, da dobro pijejo in se sled čas, okrogle trebuhe gladijo. Pa mi kmetje vaskot človek redili več! Ali nas razumevate? Vodjicev in potoku društvo takšni ljudje bolje rečeno bebrili kmetski vsako leto plačajo kazneni, pretečeno leto im potonč več pa nič manj plačli kazni kot 1000 hl: vse reči nič manj kot tisoč kron; — in kedo bodo skrbi trpel? — kmet. Zatorej kmetje, mi vas jado drugovarimo ne pristopajte k temu čulnemu idjo do sumu, ker tukaj vani se samo sladkarijo, čeravnjub ter daj se sladki delajo in nas farbajo, da se bomogu vzel profitom delili, kateri se bode dobili v mlekbub tem. Z izgubo se bodoči pač gotovo delili. Z dobitkužbi na bodo pa že g. odborniki naredili — Veči nasilnost, kateri so bili pri tem konsumu opehačovravčev.

* zanap *
Bohum na Nemškem Oženil sem na na 21. aprila 1907 v T. bovljah z Jero Ahatz. Z tistim, k n čunal mi je blagoslovjeni duhoven za posvajanje in za druge potrebsčine 8 krov 60 vinarjev, pa, kramot redar, ki denar težko zaslužim, sem b. Zopet plačati g. župniku Petru Erjavcu le po uketu je ninskem redu; ali ta denarja lakomni duhovnik da je zahteval plačil po njegovem volji, seveda sklo ned krat več kakor bi imel. Plačal sem mu tvarški od odšel. Pritožil sem se 25. aprila 1907 Nam se okrajin c. k. sodniji v Celju Sodnija je to ujški in poznala in prisilila g. župniku k povrnesnejši preveč plačane štolnine. G. župnik je bil sko ned pošten in mi je ves denar nazaj dal, si ni političen obdržal, 25. januarja 1908 sem prejel de darski Bil sem septembra meseca 1907 nekega davnimi b. g. župniku in me je nogavarjal, da naj to tej bila preklicem; rekel je g. župnik, da ne bom prvaški stozil; njemu je že smrdelo kaj da bo. Totujiba za izgled še drugim radarjem! Spoštovan Uvoz živ Josef Šimaz.

vlada zdaj vse so t — Med današnjimi in nekavskimi, n jimi duhovniki je velik razloček, ostov do rejši duhovni so živel v tesnem bratstvu s! Seveda jimi farani. Bili so navadni v oblike, stanomo, je-li in življenju. Bili so prijatelji faranov in do čudnim načini rewežev. Mnogi jih je bilo, ki so občna „srbski veliko zapustili... Današnji duhovni pa so nega sloveni jeni v seminarjih z javnimi denarji in ho

vživati ter so prevzetni. Oblačilo se kakor škrjci ter imajo dragocene navade. Stari duhovniki so veliko za svoje farane molili, mladi današnji duhovniki pa gledajo večidel le nato, da so farani klerikalni. Drugače pa hodijo radi po luštni družbi. Glavno delo današnjih duhovnikov je volitev in politično hujskanje, dopisovanje v časnike, članstvo v konzum, poslanstvo itd. „Allg. Bauernzeitung“.

Novice.

Spomlad, — poglejte v koledar in videli bodete, da je prišla zopet spomlad... Spomlad! Nekaj zdravega, krepkega tidi v tej besedi. Človek gre skozi gozd in na drevju opazuje nakrat nove nagone, židano melke, novo življenje, — na trati duhle prve rožice, zvončki in trombenice, — v zraku pa plava prva lastovica ter Duna s svoje gnezdo... Torej spomlad, spomlad — — — odpril tedaj,

ti cvet deklet,

spomlad je spet...“

Da, spomlad! In v spomladanskem pogumu ustvarjamo roke, naša prsa dihajo globoko, močne, temeljade se čutimo in ljubezen, nesmrtna večna kapljubezan trka na naša okna in nas kliče v prostost, v krasno, čisto naravo... Ti mati zemljuljubica, ti krasna, zelena gruda! Sneg te je kril, lavšaledeni okovi so te pritisnici v svoj jarem, speča prevesi ležati in molčata... Zdaj pa cvetiš in rasteš ionikin se dramiš in vataša v prvih žarkih zlatega na spomladanskega solca! In kmet te gleda, — a istupozabilna je vsa nesreča zadnje jeseni, — zospodjet vzame semena in z novim pogumom jih potakli v tvoje narocene, ti dobra mati zemljuljubica, — za neopet gre kmet v gorice in prične z delom, podemirene tam, kjer je zapustil vinograd ob jesenski deli noči... Zemljuljubica, naša skupna mati, odpira oči ot on kmet jo pozdravlja! V tem — in edino v tem ovin — tidi bodočnost narodov. Kmet je reven, izspretradan, lačen, zapuščen, — in vendar dobi z nenumskim spomladajo novega poguma za novo delo!... gre kralji bode prišla kdaj spomlad, ki nam vsem pridragose odrešenja, od sovražitva in trpljenja?... Kdaj e svopnde čas, da pozdravi rudar spomlad z veseljem, vas — kot človek, ki ni odvisen od židovskih izsedijo psalcev in pijavk? Kdaj pride spomlad, ko bode bri, utopal kmet z veseljem po grudi, gnojeni z nješto nizovim potom in z njegovo krvjo in bode vesel 100 kraljev: vse to je moje!... Kdaj bode obrtniki bude urez skrbi na jutri mislit?... Kdaj? Mi in javniki drugi ne vè odgovora! Ali z vsako spomladajo dobimo novega poguma za novo delo! avno skuplju temu, da so kmeti mraz, toča, nevihta bomo enogo vzelja, dela in seje in sadi iz novega! Dekamkljub temu, da smo želi za svoje poštene delo običku službi naroda, v službi človeštva in v boju več kmoti nasilnem vseh vrst le jezo in zaničevanje zanjem sovražstvo, — vkljub temu polsgali bodoemo idi zanaprej semena izobrazbe, se sem nena naprednosti, svobodom i selzt. Zanostki, kmetstva, de lava skoga pre porekričanja... Boditi nam tedaj pozdravljeni, jev. Ja lepa, krasna, solnčnata pomlad!

m hota Zopet „bauernball“. Stajerska „narodna po storanku“ je menda pozabila, da je predpust že duhovin in da smo sredi v postu. Zato je pribredila da peretek nedeljo zopet neboj shodev, na katerih u to v prvaški dohtari zopet ponavljali svoj evange- 907 pi. Nam se ne zdi vredno, prepirati se zaradi to prednjiskih imenovauj. Mi in naša stranka imamo povrtni resemejški skrbi. Sicer pa razume tudi vsak bil takov, da hoče „narodna stranka“ s temi svosi in nini političnimi „bauernballi“ le svojo go- l denapodarsko le nobo zakriti. S pesniškimi a dne praznimi besedami hoče prikriti dejstvo, da je to tožljalec bila lena in da je kmete izdala v bom mid prvaških dohtarjev. Taka stranka se pa sicer. To jma ubija...
tovanje Uvoz živine iz Srbije, kakor ga je sklenila sa vlada s arbsko v novi trgovinski pogodbji, a zdaj vsem politikom preglavice. Ali prvaške XXXanke so tudi v tem oziru smešne in komedijne edinstvene. „Narodna stranka“ n. p. ima preoček. Šanosti dovolj, da zagovarja uvoz srbskega vu s sveta! Seveda, celjskim dohtarem je prokleto tanovanje, je-li ima naš kmet kaj za jesti ali ne. in dobrim čudnim „narodnjakom“ je na vsak način občinat za „srbske brate“ in kraljemorilce, nego za so vzgutnega slovenskega kmeta. Več jim je za enega in hoče

Pašiča nego za poštene štajersko-koroške kmete! Zato so čisto zadovoljni, da se oškoduje našo domačo živinorejo z uvozom srbske živine. Samotno je to za „narodno stranko“, ki hoče biti „kmetstva“. — Kar se pa lažnih klerikalcev tiče, so ti tudi v tem resnem trenutku le komedijanti! V državni zhornici so ravno klerikalci dali vladu pravico, da sklepne na lastno pešt trgovinske pogodbe. Zdaj ko je vlada to pravico porabila, pa kričijo proti uvozu srbske živine. To je švindel! Sicer so pa klerikalci vrgli prejšnega ministra Auersperga, da so poseadili na njegovo mesto klerikalca dr. Ebenthala. Oni so torej sami kriči, da jih je ta Ebenhoch za nos vodil in ako klerikalci zdaj tulijo kakor besni, je to le pesek v oči ljudstvu. V državnih zhornici bodejo bržkone sami za „srbske brate“ glasovali...

Iz Spodnje-Štajerskega.

Hofrat Ploj ima smolo, vkljub temu, da se dobi še vedno ljudi, ki mu pomagajo pri nještem „osrečevanju in reševanju“ slovenstva... V izobraženi javnosti je hofrat Ploj seveda že odigral! Kajti mož, ki se nakrat iz Nemca v Slovence predvrga, je pač malo čudni patron. V tem oziru popisuje hofrata Ploja neki star znanec v „D. Volkszeitung“ v Reichenbergu ne posebno prijazno. Dotičnik piše: „Hofrat Ploj trdi, da je bil v srednjih šolah vedno kot učenec slovenske narodnosti vpisan. Ali program spodnje gimnaziji v Ptaju iz l. 1874 kaže že zopet „Fritz“ Ploj. Potem se imenuje pač že zopet „Friedrich“ Ploj. Že iz tega je razvidno in njegovi sošolci lahko dokažejo, da se je delala Plojeva družina za nemško. In kdor sliši danes Ploja govoriti, ta vè, da zna boljšo nemško nego slovensko. Poleg tega je peljal Ploj nemško gospo za soprogom domu, ki niti besedice slovenskega ni znaša. Ploj je torej v lastni hiši le nemško govoril, dokler ni prišel s ženo v navskrije in sta se ločila. Tudi svoje ime je mož vedno nemško pisal, dokler ni postal „slovenski hofrat“. To je bilo l. 1899. Do tedaj se je podpisaval vedno „Ploj“ in ne kakor zdaj „Ploj“. Svojo službo mož tudi ni med Slovenci pricel, temveč raje pri dunajski nemški finančni prokuraturi...“ Tako je torej „slovensko srce“ hofrata Ploja, ki se je odkrilo seveda šele takrat, ko je Ploj že v 13 službenih letih postal hofrat! In zdaj krošnari Ploj okoli s svojimi idejami in plavoredebelimi frazami... Res, veliko ostudnega je v prvaški politiki!

Kmetijska družba za Štajersko je obdržala na pondelek in torek svoj občni zbor. Bil je krasni shod, ki dokazuje moč in krepkost štajerskega kmetijstva. Žal da nam primanjkuje prostora in da bodoemo morali šele prihodnjic natančneje o zboru govoriti. Prvaki so seveda tudi tukaj hoteli neumosti delati, pa se jim ni posrečilo!

Ptujski okrajni zastop deluje, odkar je v naprednih rokah, z vedno lepšimi uspehi za ljudsko stvar. Naravnost vzorno je to gospodarstvo naprednega zastopa in mislimo, da ga ni okrajnega zastopa, ki bi v tako kratkem času s tako malimi žrtvami toliko koristnega izvršil. Celo najhujši nasprotniki, v kolikor so pošteni, priznajo uspehe tega dela! Besede so ravno prazna slama, — dejanja, dela govorijo. Vkljub temu pa se dobi še zaslepljene, nahuskane prvaške zagrižence, ki bi se borili tudi z nočem v roki proti pametnemu gospodarstvu okrajnega zastopa, to pa samo zato, ker vodijo zastop Nemci in naprednjaki... Evo slučaj! Načelnik g. Ornig je med drugim začel saditi sadno drevje ob okrajnih cestah. Čez par let bodejo tedaj okrajne ceste okinčane z lepimi sadnimi drevesi. Ali gotovi po prvakih nahuskani faloti se hočejo s tem maščevati, da poškodujejo to drevje. Na več krajin smo že opazili polomljena, porezana in uničena drevesa. Ravno blizu mostov, tako n. p. pri pesniškem mostu je opaziti to falotstvo. To je tako podlo počenjanje, da bi ga ne bilo pričakovati niti od črnih divjakov srednje Afrike. Slaba vzgoja je to, vi gospodje, ki vodite slovensko ljudstvo! Kmetje! Mi priporočamo drevesa vašemu varstvu! Vsak soned naj skrbi, da šudobna roka ne pokonča, kar sadi pridna roka! Kdor pa naznani kakšnega teh lopovov okrajnemu zastopu, naj si

bodi potem ustmeno ali pismeno, dobi zato primerno plačilo. Vsi, ki so pošteni, nas bodejo podpirali v boju proti falotstvu!

„Kſeſt“ je „kſeſt“! Piše se nam: Prvaške ali „narodne“ žstacune delajo, kakor smo že večkrat omenili, na prav cudne načine svoje „kſeſt“. Neki ptojski „narodni“ žstacunar n. p. je obljubil načelniku nekega veteranskega društva „najfinejši ancug“ in to zastonj, ako kupi načelnik vso bleko za društvo pri njemu... Lepe šege to, kaj? To je podobno podkupovanju in sramota, je za vsakega trgovca, ki rabi tako nizka, umazana sredstva! Fej!

Naprednjaka Wratschko in Koller oproščena. Naši čitatelji se gotovo še spominjajo, s kako hudobnim veseljem so prvaški listi pozdravljali novico, da sta bila bivši načelnik zg. radgonskega okraja, vrla naš Wratschko in župan Koller obsojena zaradi „volilnega podkupovanja“. To sodbo je podpirala edino izjava nekega političnega sovražnika. Wratschko in Koller sta se pritožila in pri najvišjem sodišču sta bila tudi popolnoma oproščena. Govorili bodoemo o celi zadevi še obširnej. Prvakom pa privoščimo iz srca to blamažo, ki so si jo nakopali s svojim nesramnim obrekovanjem poštenih moč.

Kaplanove klofute. Makoljska dekleta nam poročajo: Makoljski kaplan Lojze Kramaršči ima čudne navadice. Tako je 8. t. m. na koru v cerkvi nekemu održanemu dekletu več klofut podaril. Ko bi ga deklo šlo tožiti, bi bil črnušknež seveda zaprt. Ali ljudstvo ima boljše srce nego farčki. V soli je ta mladi „božji namestnik“ dekleta potem pred otrokom obrekoval, češ da je k... a. To je res preveč. Ali misli ta fant, da je kak turški paša, ki se sme vse dovoliti? Mirkaj, gospodek, da enkrat vlaka ne zamudiš...

Zmešalo se je nekemu nesrečnež v S. Barbari v Halozah. Poslal nam je namreč pismo, v katerem divja in se togoti, kakor da bi se ga kdo bal. Nesrečni norec je seveda nahujškan od gotove strani in zato pravzaprav sam ni odgovoren za svoje bedarje. Mi ga tudi poznamo in bi ga lahko zapreti pustili, ali — po našem mnenju spada bolj v norišanco nego v zapor. Omenimo njegovo pismo le zato, ker piše „Filpos“ vedno, kako „olikan“ so njegovi pristaši. Evo dokaz te „olikanosti“! Dotični norec, ki se seveda po klerikalni šagi ne upa podpisati, nam piše: „— Se sramujem, če bi zvedla kakša bolša oseba, da mi je ta krota (Štajerc) omadeževala roke. Pa ker me radovednost žene do tega ali se je katera baba pri Barbari spe... la. Saj pr... i vem da si itak ne upa. Ti povem, da še sp... ti ne upam ker se bojim da bi ti ne zavohal. Mi farani pa gojimo globoko spoštovanje do naših pastirjev, ne glede na njihove telesne lepote (!! Rabuzek je res lep fantek. Opomba stavca.) Da pa me dalje spozname, vam povem, da sem ud slovenskega bralnega društva, ud družbe sv. Mohorja, ud katoliškega slovenskega izobraževalnega društva, naročnik „Glasnika“ in „Najsvet. srca“, in „Bogoljuba“ itd. itd.“... Tako čeckari ta norec, ki bi si naj za marko raje kruha kupil. Tako „izobrazbo“ dajejo tedaj klerikalni časniki in prvaška društva. Norec, ne misli, da se tvojih pisem jezimo! Mi le obžalujemo barbarske duhovnike, da imajo take prijatelje...

Kmetijski shod se je vršil v sv. Jakobu slov. gor. dne 19. t. m. Potovalni učitelj g. Jelovšek je predaval o živinoreji. Istotako se je vršil kmetijski shod 15. t. m. v sv. Jurju ob Pesnici.

Požarna bramba v Ptaju je obdržala 22. t. m. pod predsedstvom g. hauptmana Steudte svoj občni zbor. Ta zbor je dokazal krepkost in zmožnost te izborne brambe. Rednih izvršujočih članov je imela bramba lani 56, podpornih 214 in častnih 2. Premoženja ima 14.373 kron. Lanski dohodki so znašali 1.205 K, izdatki pa 1.162 K. Bramba se razvija pod vodstvom g. Steudteja krasno.

Neposredni davki. Poroča se nam: Tekom II. četrletja 1908 postanejo neposredni davki na Štajerskem dotedeli oziroma plačeni v naslednjih obrokih: I. Zemljiški, hišno-razredni in hišno-najemninski davek ter 5-odstotni davek od najemnine onih poslopij, ki so prosta hišno-najemninskega davka in sicer: 4. mesečni obrok